

Så blev der sagt, at indkomstskatten er steget. Ja, det er den vel for hr. Anders Fogh Rasmussen og andre i hans indkomstgruppe. Mon ikke hr. Fogh Rasmussen mangler lidt omgang med mennesker med nogle mere beskedne indkomster, for en ren praktisk personlig erfaring fra omgang med de mennesker afslører, at de betaler mindre i indkomstskat i 1999, end de gjorde i 1998. Men jeg kan bekræfte, at jeg og givet også mange andre betaler mere i indkomstskat; det var jo netop meningen med skattereformen.

Så var det måske af lutter venlighed over for Socialdemokratiet, at den offentlige gældsafvikling ikke spillede nogen rolle i hr. Anders Fogh Rasmussens indlæg. Så var det måske af lutter venlighed over for Venstre, at beskæftigelsen fortsat ignoreres, også i hr. Anders Fogh Rasmussens replik til mig.

Nu er det jo sådan, at den gæld, der skulle afvikles, var den offentlige gæld, og en hel del af den var den statslige gæld, som hr. Anders Fogh efterlod i rigelige mængder til den nuværende regering. Jeg tror ikke, man kan tillægge det selvstændig betydning, at Venstre var med i finanslovaftalen, for, at der så samtidig kom overskud på statsfinanserne. Mon ikke en hel del blev klaret med pinsepakken?

(Kort bemærkning).

Anders Fogh Rasmussen (V):

Til fru Aase Madsen: Elreformen betyder alt andet lige billigere el. Det er klart, at fri konkurrence betyder billigere el. Det er da rigtigt, at vi har taget noget af gevinsten hjem igen til statskassen, men det, der ligger i det, er sådan set kun, at vi synliggør den udgift, vi i forvejen har til det, man kunne kalde grøn energipolitik. Den kommer nu synligt frem, og man kan så tage stilling til, om man er parat til at betale den pris for en såkaldt grøn energipolitik. Det er sådan set kun det, der ligger i det; for langt, langt, langt de fleste bliver der også efter dette tale om en lavere elpris.

Til hr. Christian Hansen, som spørger, om det ikke er sådan, at De Radikale fik deres vilje. Nej, det gjorde De Radikale nu ikke, men jeg medgiver da gerne hr. Christian Hansen, at De Radikale har langt større indflydelse i dansk politik, end jeg bryder mig om; men de sidder jo nu, hvor de gør.

Så synes jeg egentlig i betragtning af udgangspunktet, at der er lavet et flot forsvarsforlig. Vi fik fire centrale ting opfyldt, som vi havde lagt vægt på, nemlig flere penge til interna-

tional indsats, flere penge til nyt materiel, sikret, at søværn og luftvåben er ligeværdige dele af dansk forsvar, og at der fortsat er et meningsfyldt indhold i værnepligten. Det er et forsvarsforlig, som vi gerne står inde for.

Så til hr. Jan Petersen, som taler om de sådan mere beskedne indkomster: Jeg kan sige til hr. Jan Petersen, at jeg møder ganske, ganske mange frafaldne socialdemokratiske vælgere i denne tid. Jeg har været på sådan en dejligt berigende turné rundt i landet her i foråret, hvor jeg har mødt ganske mange af dem, som engang stemte på hr. Jan Petersen. De har betroet mig, at det gør de aldrig nogen sinde mere, bl.a. fordi de føler, at Socialdemokratiet har svigtet almindelige mennesker med det, som hr. Jan Petersen kalder beskedne indkomster.

Hvad er det, de bl.a. tænker på? Det er bl.a. skat, for de siger, at de der såkaldte grønne afgifter vender den tunge ende nedad. Skat på varme, vand, elektricitet og benzin rammer i særlig grad de laveste indkomster, og derfor er de skuffede over deres gamle parti. Derfor vender de det ryggen, og derfor tror jeg nok, det var hr. Jan Petersen, som måske med fordel kunne tage lidt rundt og snakke med de mennesker.

(Kort bemærkning).

Jacob Buksti (S):

Man kan have mange opfattelser af den her form for debat. Det skal jeg ikke gå længere ind i, jeg har jo prøvet det lidt i nogle timer, men det er en lille smule problematisk, når det er sådan, at når man stiller spørgsmål, får man stort set ikke noget svar. Hr. Anders Fogh Rasmussen har en sjælden evne til at smyge sig udenom, glide af på halvdelen og derefter gå til angreb med helt andre ting.

Der er jo ikke et øje tørt, i hvert fald ikke uden for den her sal, når man hører hr. Anders Fogh Rasmussens tale om den lille mand, den lille mand; den lille mands forsvarer. Når jeg så spørger om, hvordan prioriteringen er, hvordan og hvorledes med betalingsbalancen, så er det ligesom under hr. Anders Fogh Rasmussens værdighed at gå ind på det, for det er jo klart, at Venstres svar på det er forbedring af konkurrenceevnen og lettelse af erhvervslivets omkostninger.

Gør det da ikke indtryk på hr. Anders Fogh Rasmussen, når f.eks. Børsens Nyhedsmagasin for et stykke tid siden kunne omtale den tanke som »de borgerlige tosserier«, for realiteterne er